

Trương Thị Kim Dung

Biệt

Hoa Vông

chảy máu

lên trời

Đỏ đau

đỏ đớn

khoảng đời

biệt nhau

Cầm bằng hỏa táng

xưa - sau

Tháng Ba

như thể

hồn màu

đại tang

Hẹn mùa hoa

Mình về có kịp mùa hoa
Anh Đào còn thắm
Đông xa Xuân gần
Đường dài
lẻ bóng tri âm
Một đời
liệu được bao lần bên nhau

Ngác ngơ
mây đã trắng đầu
Câu thơ xiết nợ
cơ cầu ngày xanh

ĐỢI

Giá chúng mình được như Tây Thi Phạm Lãi
Vứt hết mọi ràng buộc sắc tài giữ mãi tình yêu
Ta sẽ phiêu diêu khắp chốn

Mùa xuân chơi núi

Mùa hè tắm sông

Áo quạ trả cho quạ

áo công trả cho công

Áo tấm lòng ta mặc

Đời thật đời khi bão gió lộng từ trong

Ôi cánh buồm hy vọng bao dung

Trong giấc mơ lạ lòng em đã thấy

Đón nhận niềm tin cậy tình yêu sống thật sự bao điều linh cảm

Tạc vào tâm hồn bóng dáng thiết tha

Quên lộng lẫy nguy nga

quên xót xa cay đắng

Đến với nhau trên biển vĩnh hằng

Đang đợi ta một lá thuyền trắng.

Đêm

Đếm thời gian lê lét chết từng ngày

Vất vả vượt chiều dày bóng tối
Người tử tù tìm lối thoát tự do

Em ôm anh trong vòng tay bé nhỏ
Sợ mất đi những gì vốn có tâm hồn em

Những ngôi sao
những giọt rượu lên men
Đêm đêm uống

cho đi đi cơn sốt

những Thiên hà

Niềm tin

Em lại đợi anh về ngôi nhà cũ
Mặc dù mọi thứ ngày xưa đã đổi chỗ cả rồi
Con sông xanh đi giạt lùì ra biển
Thương phố nghèo gửi lại chút phù sa

Em thương anh nhiều càng thương mẹ xót xa
Lưng mẹ còng tựa miếng cau già
Xưa nuôi con
                    bây giờ nuôi cháu
Hy vọng lo âu trong mắt nhìn đau đáu

Khoảng chân trời những buổi hoàng hôn
Gánh nặng cuộc đời từ thủa còn son
Vai mẹ trũng gầy mưa mòn vách đá
Em giống mẹ cái dáng đi vội vã

Những con đường gần
                    những nẻo đường xa
Duy chỉ niềm tin trầm tĩnh lại
Như giọt nước trong đọng trên lá sau mưa
Em đã dần quen với sự đợi chờ

Khi nơi anh đạn kẻ thù vây bủa
Em như ghen thở tim mình
Đêm đêm em thấp niềm tin như thấp ngọn đèn
Để nơi xa anh tìm về không bao giờ lạc

Ai dám bảo đôi mắt ưu tư cái nhìn không trong sáng
Khói lửa đau thương không ám được tâm hồn
Anh
                    cánh buồm của em trên mặt đất
Chở em qua đông bão đời người

